

være menighedsrådsmedlem. Men man kan sige, at det jo følger af at arbejde på en arbejdsplads, at man skal have en loyalitet over for sin arbejdsplads, og ude i det pulveriserende verdslige liv skal man selvfølgelig kunne indordne sig under de formålsparagraffer og formålsbestemmelser, der er i en virksomhed. Og det er altså det, der nu også afspejler sig for menighedsrådsmedlemmer. Det er en vanskelig balancegang, og jeg mener, vi har fundet den rigtige.

Der er så en række regler i øvrigt for de ansatte, og det præciseres også, at menighedsrådet har ansvaret for kassererfunktionen, hvilket jo ikke er det samme som, at man selv sidder og kæmper med tallene.

Der er også regler – som jeg tror vil give anledning til diskussion – om, hvad der sker, hvis et menighedsråd ikke kan blive fuldtalligt. Også der må det være betænkeligt at lade andre bestemme. På den anden side er det altså nødvendigt at sige, at hvis det viser sig ved flere valg i træk, at der ikke kan stilles med et menighedsråd, så må man altså affinde sig med, at andre tager over.

Jeg kan se, at tiden er gået, men jeg skal blot sige, at den ændring, der ligger i bidraget til stiftet, kan vi også støtte, og vi stemmer i det hele for forslaget, men er naturligvis villige til at lytte både til de andre partier og til, hvad deputationerne måtte have at sige.

Kl. 17.45

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Nu er vi så nået ind til næste fase i moderniseringen af de kirkelige love. Og jeg har fortsat den overbevisning, at vi nok hellere skulle have haft en større debat i stedet for de her mindre puslespilsbrikagtige rettelser, som vi kommer med. Det kunne have været bedre med en større samlet gennemgang. Men flertallet ville noget andet, og regeringen har så valgt en model, der trods alt alligevel har aktiveret mange ude i det kirkelige landskab. Så det er godt nok. Det har vi nu den blå bekendtgørelse og de mange centimeter høringssvar på – over 300 høringssvar bare til det, vi har med at gøre i dag.

De høringssvar gør, at vi nu har fået afdækket, at mange ser meget forskelligt på behov og løsninger. Vi har fået konstateret, at der skal ske noget, men spørgsmålet er: I hvor høj grad skal

vi så styre det i detaljen herindefra? Er vi f.eks. de bedste til at vide, hvor stort et menighedsråd skal være i et stort eller et lille sogn?

Socialdemokraterne er helt med på at få tydeliggjort rollefordelingen mellem præst og menighedsråd. Det kan gøre det mere interessant at stille op til menighedsrådene, hvis vi kan afskaffe myten om – og virkeligheden mange steder i øvrigt – at rådet mest skal beskæftige sig med at lytte til orienteringer, passe på kirkegårde og kirke, mens præsten står for det sjove i kirken og i sognet. Den myte kan vi godt gøre op med med lovforslaget i dag.

Vedrørende den daglige ledelse af arbejdet i sognet er det næppe overraskende, at menighedsråd, præster og øvrige ansatte ser forskelligt på, hvem det er, der skal lede hvem. Vi kan jo også se i dag i et af dagbladene, at når man læser om ledelsesretten, er det jo også lidt forskelligt, hvordan man forholder sig til det. Hvem er det nu, der har arbejdsgiverretten over for hvem? Det er jo ministeren, der har den over for præsterne, og menighedsrådet, der har den over for øvrige ansatte. Så der kan jo godt komme noget der, som kan kolliderer i en eller anden udstrækning.

Selve konstruktionen med, at en præst er ansat af ministeren, også de nye præster, som bliver betalt hundrede procent af menighedsrådene, at de øvrige ansatte bliver ansat af menighedsrådet, og at rådet er en fritidsbeskæftigelse, gør, at valg af daglig leder ikke oplagt kan blive en succes.

Godt, at det endelige forslag ikke tvinger nogle til en bestemt model. Men uanset hvilken model vi vælger for den daglige ledelse, vil der være behov for uddannelse i ledelse både for den, der skal være leder, og for dem, der skal ledes. Alle har jo arbejdet meget selvstyrende, og sådanne vaner er svære at lave om på, og det psykiske arbejdsmiljø slår nok gnister flere steder, så vi skal passe på den ledelsesmodel og det, vi gør ved ledelsen.

Vi siger også o.k. til, at en ansat ikke kan vælges til menighedsrådet i det sogn, vedkommende er ansat i. Men vi synes alligevel, det er noget, der godt kan drøftes lidt, for jeg forstår i hvert fald godt, hvorfor nogle synes, det kan virke ulogisk – også i relation til hvordan man gør med andre bestyrelser – for præsten er jo født medlem af rådet, præsten har stemmeret, mens de ansatte ikke ligesom f.eks. de ansatte på en skole er med i bestyrelsen i rådet med fuld stem-